

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๑๑) และ (๑๕)
แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และ
การล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐

กรมการปกครองได้มีหนังสือที่ มท ๐๓๑๐.๒/๗๒๕๗ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า กรมการปกครองได้รับหนังสือหารือจากจังหวัดอุดรธานี กรณีนายสมจิต มหาคาม ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๓ ตำบลเสือเพล อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ถูกศาลพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง เนื่องจากมิได้ยื่นบัญชีรายรับรายจ่ายต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ซึ่งศาลได้พิพากษาลงโทษ และเพิกถอนสิทธิการเลือกตั้ง ๕ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๔ ซึ่งจังหวัดอุดรธานีมีความเห็นว่านายสมจิตฯ เป็นผู้ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามการเป็นผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๑๑) และ (๑๕) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และไม่เข้าข่ายเป็นผู้มีคุณสมบัติที่จะได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐

กรมการปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่นายสมจิตฯ เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง จึงถือว่านายสมจิตฯ เป็นผู้ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามการเป็นผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ แต่เนื่องจากมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้ล้างมลทินแก่บุคคลซึ่งอยู่ภายใต้เงื่อนไขแห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ ดังนั้น นายสมจิตฯ จึงได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ประกาศใช้และได้เพิ่มเติมลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านว่า จะต้องไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างการเสียสิทธิในกรณีไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งหรือถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งจากข้อเท็จจริงปรากฏว่านายสมจิตฯ อยู่ระหว่างการถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งอยู่ก่อนวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นวันที่พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ จะมีผลใช้บังคับ ดังนั้น กรมการปกครองจึงขอหารือว่า กรณีเช่นนี้จะถือว่านายสม

จิตฯ เป็นผู้ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามการเป็นผู้ใหญ่บ้านโดยผลของมาตรา ๑๒ (๑๕) หรือไม่ และกรณีบุคคลผู้จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้ใหญ่บ้านซึ่งอยู่ในระหว่างการเสียสิทธิในกรณีไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ จะมีผลใช้บังคับ จะถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามการเป็นผู้ใหญ่บ้านโดยผลของมาตรา ๑๒ (๑๕) หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมการปกครอง โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า โดยที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ได้เคยให้ความเห็นในบันทึก เรื่อง การล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ และการออกจากตำแหน่งกำนันและผู้ใหญ่บ้านตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ (เรื่องเสร็จที่ ๖๕๗/๒๕๕๑) ว่า มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติให้ล้างมลทินแก่บรรดาผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่างๆ ซึ่งได้กระทำการก่อนหรือในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๓๙ และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หรือซึ่งได้พ้นโทษไปโดยผลแห่งพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้นๆ ซึ่งย่อมาหมายความว่า บรรดาโทษที่บุคคลได้รับอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดและได้รับโทษมาจนได้พ้นโทษไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับ ย่อมถูกล้างไปสิ้นและไม่อาจนำมาอ้างให้เป็นโทษแก่ผู้ใดโดยตรงได้อีก ดังนั้น กรณีที่บุคคลถูกศาลพิพากษาลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน ให้ลงโทษปรับและจำคุก ๖ เดือน โดยโทษจำคุกให้รอกการลงโทษไว้ ๒ ปี เมื่อบุคคลนั้นได้ชำระค่าปรับแล้ว ย่อมถือได้ว่าพ้นโทษแล้ว ส่วนการรอกการลงโทษจำคุกเป็นเวลา ๒ ปี นั้น ไม่อาจถือได้ว่ายังมีโทษที่จะได้รับอีก บุคคลดังกล่าวจึงได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ และกฎหมายถือว่าเป็นผู้ไม่เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้น ด้วยเหตุนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงไม่อาจนำมาอ้างเป็นเหตุสั่งให้บุคคลนั้นออกจากตำแหน่งกำนันและผู้ใหญ่บ้านด้วยเหตุตามมาตรา ๑๒ (๑๑) ประกอบกับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ฯ ได้ อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) พิจารณาแล้ว เห็นว่า โดยเจตนารมณ์ของมาตรา ๑๒ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ฯ ที่ว่า ผู้ที่จะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านจะต้องไม่เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับกฎหมายตามที่กำหนดไว้ นั้น ไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าบุคคลนั้นจะได้รับโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ เพียงแต่บุคคลนั้นถูกศาลพิพากษาว่ากระทำความผิดก็จะต้องถือว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามการเป็นผู้ใหญ่บ้านแล้ว ประกอบกับพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลเป็นการล้างมลทินเฉพาะโทษที่ได้รับ แต่ไม่รวมถึงการกระทำความผิดเมื่อการกระทำความผิดยังคงอยู่จึงไม่ได้รับประโยชน์จากการล้างมลทินและการพิจารณา

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๑๑) ไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าบุคคลนั้นจะได้รับโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ ด้วยเหตุนี้ บุคคลที่ถูกศาลพิพากษาว่ากระทำความผิดตามกฎหมายที่กำหนด จึงเป็นผู้ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามในการเป็นผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ฯ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) พิจารณาแล้ว เห็นว่า กรณีนี้เป็นประเด็นปัญหาข้อกฎหมายที่สำคัญที่จะต้องมีการพิจารณาวินิจฉัยโดยรอบคอบ เพื่อเป็นแนวปฏิบัติในการบริหารราชการแผ่นดินต่อไป ซึ่งสมควรรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาคณะอื่นด้วย จึงเสนอให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาจัดให้มีการประชุมของกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เพื่อพิจารณาประเด็นปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าว

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อหาดังกล่าวแล้ว มีความเห็นว่า โดยที่มาตรา ๑๒^{*} (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ บัญญัติคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านไว้ว่า ต้องไม่เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับกฎหมายตามที่กำหนด ดังนั้น จึงไม่ต้องพิจารณาว่าบุคคลนั้นจะมีโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ เพียงแต่บุคคลดังกล่าวถูกศาลพิพากษาว่ากระทำความผิดก็ต้องถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามในการเป็นผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๑๑) แล้ว ซึ่งตามข้อหาหรือปรากฏข้อเท็จจริงว่า นายสมจิตฯ ถูกศาลพิพากษาว่ากระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง นายสมจิตฯ จึงเป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามกฎหมาย ซึ่งเป็นการขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ฯ แล้ว สำหรับประเด็นที่ว่า นายสมจิตฯ จะได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือไม่ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า การล้างมลทินมีผลเป็นการล้างมลทินเฉพาะโทษที่ผู้ต้องโทษได้รับเท่านั้น มิได้มีผลเป็นการลบล้างการกระทำความผิดอันเป็นเหตุให้ถูกลงโทษนั้นด้วย

* มาตรา ๑๒ ผู้ที่จะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

(๑๑) ไม่เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า กฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยศุลกากร กฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ในฐานความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดที่นายทะเบียนไม่อาจออกใบอนุญาตให้ได้ กฎหมายว่าด้วยที่ดิน ในฐานความผิดเกี่ยวกับที่สาธารณประโยชน์ กฎหมายว่าด้วยยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง และกฎหมายว่าด้วยการพนัน ในฐานความผิดเป็นเจ้ามือหรือเจ้าสำนัก

๑.ล๑

๑.ล๑

(๑๕) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างเสียสิทธิในกรณีที่ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งหรือถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

ดังจะเห็นได้จากบทบัญญัติในมาตรา ๓ ประกอบกับมาตรา ๔^๒ ที่บัญญัติให้ล้างมลทินแก่ผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้น ๆ โดยที่มีได้มีบทบัญญัติใดที่กำหนดให้ล้างผลพวงของการกระทำความผิดด้วย ซึ่งจากคำพิพากษาศาลฎีกาที่ผ่านมาก็ได้พิพากษาไว้ตามแนวทางดังกล่าวเช่นเดียวกัน^๓ เมื่อปรากฏว่า นายสมจิตฯ ถูกศาลพิพากษาว่ากระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง ให้ลงโทษปรับและจำคุก ๖ เดือน โดยโทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี นายสมจิตฯ จึงไม่ได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ

สำหรับกรณีที่นายสมจิตฯ ถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งก่อนวันที่พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ฯ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ จะมีผลใช้บังคับ และต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ฯ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับแล้ว

^๒มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ต้องโทษ” หมายความว่า ผู้ต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ลงโทษหรือให้กักกันและให้หมายความรวมถึงผู้ถูกลงโทษโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งมีผลเช่นเดียวกับการถูกลงโทษ โดยคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๔ ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้น ๆ

^๓คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๙๔/๒๕๓๙ มาตรา ๕ ตอนท้ายที่ระบุว่าโดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้น ๆ ย่อมหมายความว่าผู้ที่ถูกลงโทษทางวินัย ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยเท่านั้น ส่วนความประพฤติหรือการกระทำที่เกิดขึ้นแล้ว ไม่อาจล้างมลทินให้หมดไปได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๒๕๕/๒๕๔๑ มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงมีพระชนมพรรษา ๖๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ ที่ได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๓๙ และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับหรือซึ่งได้พ้นโทษไปโดยผลแห่งพระราชกฤษฎีกาอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษเท่านั้น ส่วนความประพฤติหรือการกระทำที่เป็นเหตุให้บุคคลนั้นต้องโทษหาได้ถูกลบล้างไปด้วยไม่ เพราะความประพฤติหรือการกระทำที่เกิดขึ้นแล้วไม่อาจล้างมลทินให้หมดไปได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๘๓/๒๕๔๓ มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองราชย์สมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๓๙ และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับหรือซึ่งได้พ้นโทษไปโดยผลแห่งพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยต้องโทษในกรณีความผิดนั้น ๆ มีผลเพียงให้ถือว่าผู้ต้องโทษไม่เคยถูกลงโทษจำคุกเท่านั้น มิได้มีผลถึงกับให้ถือว่าความประพฤติหรือการกระทำอันเป็นเหตุให้บุคคลนั้นถูกลงโทษจำคุกถูกลบล้างไปด้วย

ได้เพิ่มมาตรา ๑๒ (๑๕)^๔ กำหนดให้การเสียสิทธิในกรณีที่ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งหรือถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งเป็นลักษณะต้องห้ามของการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน จึงมีปัญหว่า นายสมจิตฯ จะมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๑๕) ซึ่งเป็นกฎหมายที่เกิดขึ้นในภายหลังที่นายสมจิตฯ ถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งแล้วหรือไม่ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๑๒ (๑๕) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ฯ ได้บัญญัติว่า ผู้ที่จะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านต้องไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างเสียสิทธิในกรณีที่ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งหรือถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง โดยไม่ได้กำหนดวันเริ่มต้นของการเสียสิทธิหรือถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งเอาไว้เป็นพิเศษ ดังนั้น เมื่อนายสมจิตฯ ยังอยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง นายสมจิตฯ จึงเป็นผู้ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามการเป็นผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๑๕) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ฯ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๑)ฯ และแนวความเห็นนี้ย่อมใช้ได้กับกรณีของผู้ที่อยู่ในระหว่างการเสียสิทธิในกรณีที่ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งได้เช่นเดียวกัน

ด้วยเหตุผลข้างต้น การที่นายสมจิตฯ ถูกศาลพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง ให้ลงโทษปรับและจำคุก ๖ เดือน โดยโทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี จึงไม่ได้รับประโยชน์ตามพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ และเป็นผู้ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามการเป็นผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๑๑) และ (๑๕) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ฯ

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

^๔โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น